

Пленум ЦК ЛКСМ України

22 вересня розпочав роботу XII Пленум ЦК ЛКСМ України. Затверджено порядок дня:

1. Про участь комсомольських організацій республіки у боротьбі за прискорення технічного прогресу в народному господарстві (доповідач перший секретар ЦК ЛКСМУ Ю. Н. Єльченко).

2. Про підвищення ролі комсомолу в школі та участь комсомольських організацій в роботі дитячих дошкільних установ (доповідач секретар ЦК ЛКСМУ Є. І. Чмихало).

В роботі пленуму бере участь секретар ЦК КП України О. І. Іващенко.

Сьогодні пленум ЦК ЛКСМУ продовжує свою роботу.

Пролетарі всіх країн, єднатесья!

МОЛОДИЙ КОМУНІЗМ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання IV
№ 37 (310).

П'ятниця, 23 вересня 1960 р.

Ціна 20 коп.

Політичній освіті молоді — повсякденну увагу

Ми живемо у чудовий час. В наші дні волею і працею радянських людей перетворюються в життя найзаповітніші мрії людства. Одночасно зі створенням міцної матеріально-технічної бази комунізму вирішується й інше історичне завдання — виховання молодої людини.

Комсомольські організації області останнім часом значно покращили ідейно-виховну роботу серед молоді. З кожним днем зростають ряди тих, хто вирішив працювати, жити і вчитися по-комуністичному. В області вже понад 300 колективів, 750 робітників і колгоспників завоювали звання бригад і ударників комуністичної праці.

Життя висуває все нові форми виховної роботи: школи агітаторів і пропагандистів, університети культури, народні університети, школи передового досвіду та інститути народних умільців.

Одним з найважливіших засобів ідейного виховання комсомольців і молоді є політична освіта. Більшість райкомів комсомолу, первинних організацій провела значну роботу по комплектуванню сітки політосвіти на новий навчальний рік. Це питання широко обговорювалося на засіданнях комітетів комсомолу, відкритих комсомольських зборах, активах. Підготовка до 1960—1961 навчального року свідчить про підвищення рівня партійної пропаганди серед молоді, поліпшення її організації та посилення діяльності. Важливо й те, що в гуртки залучається більше молоді, ніж торік.

Нині значно більша увага приділяється вивченню історії КПРС. Її буде вивчати в області понад 9.400 комсомольців і 1.800 чоловік неспілкової молоді.

Більше створено гуртків по вивченню біографії В. І. Леніна. В них будуть підвищувати політичний рівень понад 7 тисяч юнаків і дівчат. Широкої популярності серед молоді набули гуртки «Комунізм — практичне завдання нашого покоління». В них навчатиметься близько 8 тисяч слухачів.

Особливістю цього навчального року є те, що в області почався масовий похід за економічні знання. Комсомольські організації разом з партійними організаціями провели значну роботу по створенню початкових гуртків по вивченню економіки сільського господарства, промисловості, транспорту. В таких гуртках навчатиметься понад 11 тисяч юнаків і дівчат.

Проте було б помилково за деякими досягненнями не бачити серйозних недоліків, що мають місце в сітці політосвіти.

Комсомольські організації ще не навчилися головному — не випускати з поля зору жодної людини. Як могло трапитись, що в Долинському і Маловисківському районах поза гуртками залишилися по 150—200 юнаків і дівчат? Невже секретарі райкомів комсомолу Степан Хорунжий і Микола Сиченко не знають про те, що кожна молода людина повинна постійно оволодіти вченням марксизму-ленінізму, розбиратись у міжнародних питаннях, вивчати конкретну економіку? До речі, недооцінюють важливості економічного навчання в Ново-Архангельському, Новгородківському та в деяких інших районах.

При комплектуванні сітки міськкоми, райкоми комсомолу погано займалися організацією гуртків та семінарів з атеїзму. Комітети

комсомолу ще мало уваги приділяють тим, хто самостійно вивчає марксистсько-ленінську теорію. В ряді випадків не поспішають створювати постійні семінари, не склали планів проведення теоретичних конференцій та диспутів.

Головною фігурою в політичній освіті є пропагандист. Останнім часом комітети комсомолу стали краще добирати пропагандистські кадри, але ще й зараз серед них трапляються випадкові люди, з низькою освітою. З цим не можна миритись.

Завдання міськкомів, райкомів комсомолу полягає в тому, щоб до пропагандистської роботи залучити більше керівних працівників, молодих спеціалістів. Ні в якому разі не можна допускати плінності. Слід організувати систематичне, змістовне навчання керівників гуртків.

Основним змістом політичної освіти молоді в новому навчальному році має стати глибоке вивчення життєстверджуючих ідей марксизму-ленінізму, теоретичних проблем і практичних завдань, висунутих ХХІ з'їздом партії і останніми пленумами ЦК КПРС, мобілізація юнаків і дівчат на успішне виконання конкретних завдань, що стоять перед підприємством, будо-

вою, колгоспом, радгоспом, РТС, установою.

Вся пропагандистська робота повинна будуватись на революційних традиціях минулого, героїчній сучасності і комуністичних ідеалах майбутнього.

Важливо, щоб будь-яка буденна практична справа розглядалась, як вклад у будівництво комунізму, набирала в очах молоді революційного значення, щоб розкривався великий зміст звершуваних партією і народом повсякденних справ.

До початку нового навчального року залишилися лічені дні. Райкомам, міськкомам комсомолу слід ще раз уважно переглянути кількісний і якісний склад політгуртків, організувати проведення навчання керівників гуртків, забезпечити пропагандистів і слухачів необхідною літературою. Вже зараз треба підготувати актив, який піде на перший день занять.

Необхідно підвищити відповідальність всіх комсомольських працівників і активістів за стан політичної освіти молоді. Кожний комсомолец повинен дбати про підвищення свого ідейно-політичного рівня.

Організована підготовка і початок навчального року в системі комсомольської політичної освіти — зараз найважливіше завдання кожної комсомольської організації.

Т. ЛАЩЕВСЬКА,
секретар обкому комсомолу.

Перевіряємо виконання зобов'язань

„А МИ ДАЛИ ВКАЗІВКУ...“

ЗРАЗУ ж за лісосмугою аж до протилежного кінця поля ряд за рядом білють купи коренів. Поміж ними рудими стрічками простяглися валки зів'ялої гички. А далі вздовж зелених рядків буряків безперервно рухається бурякокомбайн «СКЕМ-3». Молодий комбайнер Іван Пущакренко, його помічник Олександр Терешенко, тракторист Георгій Кравченко працюють з вогником — норми перевиконують, і якість роботи добра.

— Хороше хлопці копають буряки, без браку, — каже молода ланкова Ганна Муденко.

Її погляд зупинився на купах очищених буряків, і настрої раптово змінився. Вона роздратовано додала: — Якщо так возитимуть корені, то навряд чи й зобов'язання виконаємо.

Ланкова має рацію. Тільки на плантації другої бригади лежить біля двох тисяч центнерів буряків. Не прикриті ні гичкою, ні землею, вони в'януть на сонці, втрачають вагу, цукристість.

— А ми дали вказівку прикривати їх, — каже секретар парторганізації В. І. Проценко.

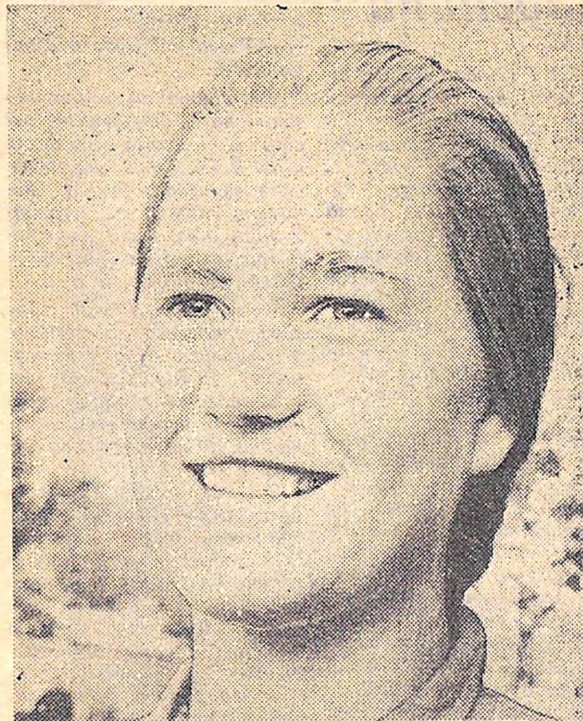
Але ця «вказівка» залишилась пустою балаканиною, бо подібна картина спостерігається і в першій, і в третій бригадах. Різниця лише в тому, що в третій бригаді буряки вкривають гичкою. Та зате звідти з викопаної площі в 10 гектарів досі ще не вивезено на бурякопункт жодного центнера коренів.

Навіть коли вірити явпо

заниженим цифрам колгоспної бухгалтерії, то на полі осідає більше п'яти тисяч центнерів буряків, а фактично їх тут скупчилося близько семи тисяч. А голова правління артілі Ф. С. Швендик і секретар парторганізації В. І. Проценко тішать себе тим, що, мовляв, це хоч і не благополучне становище, але нічого не вдієш — у колгоспі невістачає транспорту.

Та це зовсім не так. Артіль має 14 автомашин, а на ходу тільки 11, решта — несправні. Крім цього, тут

Вони побувають на святі тваринника

Це Ліда Кауліна — доярка з Вільнянського району. Вправністю в роботі ніхто не зрівняється з нею на фермі колгоспу «40-річчя Жовтня». Радісно на душі у Ліди: вона побуває на обласному святі тваринників. Право на це комсомолка вже виборола.

На знімку Ліда Кауліна.
Фото. В. Ковпака.

через масиви їздять автомашини. Кожна траншея заповнюється по три—чотири тижні. Силосна маса вже малосоковита, та її не зможуть підсоленою водою.

Як не дивно, але повз ці факти байдуже проходять агроном Б. Гранат, зоотехнік П. Ткаченко та Л. Сяба.

Молодь артілі взялася готувати своїми силами 16 тисяч тонн силосу. Якщо вірити на слово, то це зобов'язання вже виконане на 70 процентів. Насправді ж ці цифри секретар комсомольського комітету Людмила Сяба приписала з рахунку колгоспних шефів — робітників заводу «Червона зірка» та робітників міжколгоспної будівельної організації.

Комсомольці області оголосили похід за майбутній 200-пудовий урожай.

Тут потрібно посіяти ще 170 гектарів, а частина площі досі зайнята кукурудзою. Але її не поспішають збирати, щоб заздалегідь підготувати рілля.

Молодий бригадир Віктор Тімохов не скаржиться на нестачу людей.

— Але що вдієш з такими молодими лідарями, як Валентин Кумпан, Петро Катеринич, Олексій Масляничук? — бідкається бригадир. — Вони працюють за принципом: «Хочу — працюю, хоч — гуляю». Вчора ледве умовив їх стати до агрегату. Сьогодні зранку пообіцяли вийти, а потім десь зникли.

Віктор Тімохов — молодий бригадир. Так чому ж ні партійна, ні комсомольська організації не допоможуть йому в налагодженні трудової дисципліни?

Висновок напрашується сам по собі: керівникам колгоспу нічого парікати на різні об'єктивні причини, а треба по-справжньому взятися за живу організаційську роботу.

О. ШКАБОН
спенкор «Молодого комуніста».

Колгосп імені ХХ з'їзду КПРС.
Кіровоградського району.

Історична сесія відкрилась

НЬЮ-ІОРК, 20 вересня. (ТАРС). Сьогодні тут в будинку Організації Об'єднаних Націй о 15 годині 33 хвилини за нью-йоркським часом (о 22 год. 33 хв. за московським) відкрилась чергова XV сесія Генеральної Асамблеї ООН.

На сесії присутні делегації 82 країн — членів ООН, делегацію Радянського Союзу очолює Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов, делегацію УРСР — М. В. Підгорний, делегацію БРСР — К. Т. Мазуров.

У залі засідань сесії — делегації Чехословацької Соціалістичної Республіки на чолі з А. Новотним, Румунської Народної Республіки на чолі з Г. Георгіу-Деж, Польської Народної Республіки на чолі з Яношем Кадаром, Народної Республіки Болгарії на чолі з Т. Живковим, делегацію Народної Республіки Албанії очолює М. Шеку, Федеративної На-

родної Республіки Югославії — Й. Тіто. Делегацію Республіки Куби очолює Ф. Кастро. У зв'язку з сесією в Нью-Йорк прибув президент Об'єднаної Арабської Республіки Г. А. Насер. Делегації багатьох країн Азії і Африки очолюють глави урядів.

На попередньому порядку денному сесії близько ста питань. Найважливіше з них — про загальне і повне роззброєння — вніс Радянський Союз.

На сесії присутні дві тисячі представників преси, радіо і телебачення десятків країн світу. Біля будинку ООН зібрались юрби людей, які з нетерпінням чекають новин з залу засідання.

За традицією сесію відкрив голова попередньої XIV сесії Генеральної Асамблеї — делегат Перу Белаунде. Після традиційної хвилини роздуму Асамблея призначила мандатну комісію і приступила до виборів голови сесії.

НАШ КУРС — ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС!

А який твій вклад в семирічку?

Шефи — колгоспу БЕРІТЬ ПРИКЛАД З Л. ЛУНЬОВА Що турбус В. Кулінченка

Господар „блакитного вогника“

МІСТО Гомель майже нічим не поступається перед Кіровоградом. Та Льоню більше приваблює південне степове місто. І, мабуть, тільки тому, що тут живе Валентина. Тепло попрощався з однополчанами і вирушив до нареченої. Що є приємнішим, ніж жити й працювати поруч з коханою? Не вагався демобілізований солдат Леонід Луньов — пішов на «Червону зірку» разом з Валентиною трудитися.

Швидко звик комсомолец до безперервного шуму верстатів, брязкоту металу. Тільки до одного не був байдужим — до блакитних вогників, які раз-у-раз спалахували в цеху. Тож, коли заводська комсомолка оголосила похід за оволодіння зварювальною автотанкою, Леонід в числі перших пішов на курси.

Григорій Маркович Троян, електрозварник з двадцятирічним стажем, хоча й скупим був на похвалу проте не раз говорив

начальникові цеху Я. Г. Смоляницькому:

— Тамуцій! Буде з хлопця толк!..

Ось Леонід схилився над металевими боковинами висівного ящика сівалки «СКГН-6». Крізь затемнене скло захисного щитка він пильно слідкує за наплавленням шва. З-під електродів розсипаються у всі боки тисячі вогнених іскор...

Уже місяць Леонід Луньов трудиться самостійно. З насолодою працює комсомолец, із таким же завзяттям оволодіває він наукою у вечірній школі робітничої молоді. Мріє юнак про істину.

В одній зміні в третьому механоскладальному цеху працюють вчитель і учень. Їх робочі місця-кабіни поруч. Григорій Маркович частенько навідується до свого вихованця, доброю порадою допомагає, підбадьорює.

— Ну, Льоню, скоро викличеш мене на змагання?

— Скоро! — впевнено говорить комсомолец.

О. ГАЙКО.

Комітет працює всліпу

ВІДКРИТТЯ сезону цукроваріння — визначна подія для всього колективу нашого заводу. Для мене ж нинішній сезон особливий: я став начальником зміни. Це викликало у мене ряд нових думок, вражень, планів.

Дуже приємно, що з перших же днів робота у нас пішла зладжено. Хороші успіхи у молодих цукровиків, половина яких у моїй зміні. Дифузійниці Катерина Безусова, Ганна Станіщук, фільтрувальниці Галина Сиволап, Валентина Слюсаренко, вестунки Іван Швець і Володимир Петін та багато інших завжди перевиконують змінні норми. Коли спостерігаєш, як завзято вони трудяться, виникає думка: добре, якби вся зміна складалась з молоді. Тоді б бойовішим було змагання.

Звичайно, створити таку зміну можна. Але для цього потрібно мати молодих спеціалістів вузлових процесів — апаратників, батарейників, сатуратників, впаровальників. Їх необхідно ростити з числа молодих, прикріплюючи до досвідчених робітників, заучаючи у школи передового досвіду. У нас же, на жаль, цього не робиться.

Хіба можна визнати задовільною роботу комсомольської організації, яка відмежувалась від виробництва?

Наш комсомольський комітет зовсім не порушує питання технічного прогресу — цієї кровної комсомольської справи. Між тим, саме в цій галузі ми маємо немало прогалин. Так, давно вже назріла потреба подумати про заміну турбін парових машин у спловому цеху, про те, щоб замінити форсунки в парокотельному цеху, ліквідувати тут зайвий шум, який ви-

никає при згоранні мазуту. Та й взагалі чимало є ще такого, що потребує енергійного втручання комсомольців.

А хіба нормальне явище, коли серед комсомольців заводу — жодного раціоналізатора?

Хочеться думати, що наш новообраний комітет комсомолу по-справжньому займатиметься виробничими питаннями й поведе справу так, щоб комсомольці стали засівувачами в боротьбі за новаторство, за технічний прогрес.

В. КУЛІНЧЕНКО,
змінний інженер Переміського цукрозаводу.

ТРОХИ більше року тому М. С. Хрущов на Пленумі ЦК КПРС сказав, що зварюванню належить велике майбутнє. Цей висновок був підтверджений на пленумі Пленумі ЦК КПРС.

Він підтверджений життям. Тепер важко знайти в країні такий машинобудівний завод або інше підприємство, робота якого пов'язана з металом, щоб на ньому не проектувалися зварювальні агрегати, автоматичні зварювальні лінії, де б зварювання не завойовувало все більше й більше місця.

— Зварюванню належить майбутнє, а майбутнє починається сьогодні, — заявив один з комсомольських зборів секретар комітету ВЛКСМ Уралмашу інженер Сергій Воздвиженський.

— Так чого ж ми чекаємо? Саме ми повинні найбільш активно працювати, ми, комсомольці і молоді заводу, пованні стати справжніми друзями зварювання.

А після того, як на зборах виступили інженери з відді-

Аня Сергієнко, ШТУКАТУР

В бригаду штукатурів, на будівництво міжколгоспного цегельного заводу, Аня Сергієнко прийшла недавно. З кельмою в руках вона швидко освоїла будівничу професію.

Після зміни з книгами і конспектами Аня поспішає у вечірню школу. Мріє після її закінчення вчитись у будівельному інституті.

Т. МОТОРНА.

Компаніївський район.

— Наш син, — так говорять робітники електромеханічної майстерні Семенівсько-Головіківського вуглерозрізу про Якова Спицю.

Ще хлопчиком прийшов Яша сюди. Робітничка сім'я радо зустріла його, добре виховала. В колективі він виріс, здобув спеціальність електрослюсаря, без відриву від виробництва закінчив середню школу. Тепер хлопець мріє стати інженером.

Бригада, в якій він працює, удостоєна високого звання колективу комуністичної праці.

На знімку: Я. СПИЦЯ за роботою. Фото В. КОВПАКА.

В АРТІЛЬ ПРИЙШЛИ ВИРОБНИЧНИКИ

У ГОЛОВАНІВСЬКОГО колгоспу ім. Сталіна є хороші шефи — комсомольці Межиріцького спиртзаводу. Вони і в збиранні врожаю допомагають колгоспникам, і хороші концерти для них влаштовують. А якщо весною нанесуть молоді спиртовики у підшефний колгосп дещо незвичайний візит — з'являться з газоелектрозварними апаратами. Олексій Христофоров і Юрій Ковальчук попрямували у тракторний стан, де сільські механізатори проводили ремонт техніки.

Радо зустріли тут заводських електрозварників, які принесли в колгосп чудодійні блакитні вогні. Силами комсомольців заводу було відремонтовано сівалки, два кукурудозбиральних комбайни.

А коли їх взимку поставлять на ремонт, знову придуть заводські електрозварники й допоможуть механізаторам, бо цей почин комітет комсомолу підприємства вирішив перетворити в хорошу традицію.

М. ПУСТОВІТ,
інструктор райкому комсомолу.

лу головного зварника і розповіли про захоплюючі перспективи розвитку зварювання на заводі-гіганті, у молодих уралмашевців не залишилось сумнівів, що саме вони повинні очолити великий похід за нове, перетворення.

Так на Уралмаші народився «заводський громадський комітет зварювання», який став поборником прогресивного методу виробництва.

Скористайтеся
цим досвідом

ШТАБИ ДРУЗІВ ЗВАРЮВАННЯ

МОЛОДІ друзі зварювання стали не лише його пропагандистами на заводі, але й ініціаторами всіх починань по запровадженню зварювання. При проектуванні нових машин стали сміливіше переходити на застосування в конструкціях зірних дефалей замість литих. Це знижувало вагу агрегатів, здешевлювало їх вартість. Так молоді конструктори заводу — друзі зварювання — внесли в загальний фонд семирічки перші сотні тонн зекономленого металу і сотні тисяч карбованців.

зварювання — так тепер тут називають громадський комітет зварювання. Багато славних справ звершив цей штаб молодих ентузіастів, але попереду у нього ще багато роботи.

Приклад уралмашевців наслідують комсомольці, молоді інших підприємств Уралу. Громадські штаби друзів зварювання створюються на Уралхімашзаводі, Уралелектроапараті, турбомоторному і багатьох інших уральських заводах-гігантах.

В. ЕРЕМЕНКО,
(кор. ТАРС).
м. Свердловськ.

Металолом — мартенам

МИНУВ уже тиждень ударного комсомольського місячника по збору металевого лому.

Як і в минулому році, ініціативу проявили школярі міста Кіровограда. Колективний рейд по виявленню брухту на околицях міста для учнів школи № 14 виявився вдалим. Під керівництвом старшої піонервожатої Л. Бабічевої вони зібрали 8 тонн лому.

Добре організували похід за метал на заводі «Сільгоспдеталь». На звалищах молоді підприємства виявили 18 тонн сировини.

Однак дивує байдуже ставлення до важливої справи комсомольців заводу «Червона зірка», агрегатного заводу та швейної фабрики. На їх рахунок ще не записано жодної тонни брухту. А комсомольці «Кременчукгесбуду» зібрали його більше 250 тонн, але не відправляють.

За осінній ударний місячник область повинна зібрати дві тисячі тонн брухту.

І. НАЛІСНИЙ,
інженер управління «Втормет».

РАДІСНІ ВІСТІ йдуть з цілини

«У змаганнях ударних комсомольських загонів, які прибули на збирання врожаю в колгоспи і радгоспи Кустанайської області, ударний комсомольський загін вашої області зайняв у попередніх підсумках третє місце. Дякуємо за роботу кіровоградських комсомольців».

Кустанайський обком комсомолу. Гадюкин».

ТЕЛЕГРАМА такого змісту позавчора надійшла з далекого і такого близького серцю кожного з нас Кустаная, де трудяться тепер на збиранні багатого врожаю і посланці орденоносної Кіровоградщини.

Кіровоградський обком комсомолу направив телеграму-відповідь, в якій тепло поздоровив молодих патріотів нашої області з славною трудовою перемогою і від імені комсомольців побажав нових успіхів у героїчній брні за хліб.

На цілинних землях, які стали справжнім східним фронтом збирання, у Акмолінській, Кокчетавській, Павлодарській та інших областях тепер трудяться близько трьох тисяч молодих патріотів — посланців комсомолу Кіровоградщини.

Але найбільшу трудову доблесть проявили кіровоградські комсомольці і молоді ударного комсомольського загону у Кустанайських степах.

«Дати країні 250 мільйонів пудів хліба у цьому році!» — таке бойове завдання поставили перед собою кустанайці. Велику допомогу у збільшенні золотого потоку зерна в засіки держави вносять і молоді посланці Кіровоградщини.

Бажаємо вам нових великих успіхів, земляки-кіровоградці!

Славно трудяться земляки

ПАРОВОЗ дав протяжний гудок і зупинився поруч з будинком, на якому красувалася вивіска: «Денисівка». З вагона виділилося невеличке селище. Механізатори орденоносної Кіровоградщини прибули сюди, щоб допомогти трудівникам сільськогосподарства Кустанайської області зібрати сьомий цілинний врожай.

Зразу ж по приїзду в радгоспи кіровоградці взялися за підготовку техніки. А незабаром настала гаряча пора.

Кожний день приносить чудові вісті з фронту жнив. У радгоспі імені Горького механізатори Голованівського і Ново-Миргородського районів розгорнули змагання за швидкісне збирання хлібів. Першість утримують голованівці.

У радгоспі імені Клочкова комбайнер Володимир Подольський змінив завдання перевиконувати вдвоє. Він уже скоїв на звал понад 500 гектарів пшениці і підібрав валки на площі 280 гектарів. Чудово, з натхнення працюють і комбайнери Володимир Сокіл, Василь Іванов з цього ж радгоспу, Василь Пархомук з радгоспу імені Бістубіна та багато інших.

З кожним днем міцніє дружба між місцевим населенням та посланцями Кіровоградщини. Гарячими оплесками зустріли трудівників радгоспу імені Алтинсаріна виступ агіткульбригади, створеної за ініціативою групи механізаторів Олександрівського району.

Багато наших земляків виявили бажання залишитися на постійну роботу в цілинних радгоспах. Це — Іван Сахно, Таміла Добровольська з Компаніївського району, Микола Лихоліт з Хмельівського та інші.

Жнива наближаються до кінця. Скоро настане день, коли степові кораблі знову стануть на зимову стоянку. Але стануть вони цілком готовими до нового збирального сезону — так вирішили естонські механізатори. Це патріотичне починання знайшло гаряче схвалення і в наших земляків.

А. РИБАЧОК,
інструктор Вільнянського району ЛКСМУ,
С. КОВАЛЕНКО,
інструктор Ново-Георгіївського району ЛКСМУ.

Камішинський район, Кустанайська область, Казахська РСР.

В ЧОМУ Ж КРАСА ЛЮДИНИ?

ВЕЛИКИЙ потік листів, які одержала редакція газети в зв'язку з вміщенням кореспонденцій «Про смаки треба сперечатися» і «Навіщо себе спотворювати?», свідчать про те, наскільки важливим і хвилюючим є це питання для нашої молоді в даний період, коли радянський народ успішно будує комунізм, коли формується нова людина з високими моральними рисами, розвиненими естетичними смаками.

Автори листів пишуть про те, якими моральними якостями повинна бути наділена молодь нашого часу, і особливо підкреслюють розуміння прекрасного в житті. Мова йде про красиве в широкому розумінні цього слова: в літературі, мистецтві і на виробництві. Цілком закономірно, що у молоді вимога прекрасного на перший план висуває проблему: у чому ж полягає краса людини?

БУТИ красивим — природне прагнення кожної людини, тим більше юнака чи дівчини. Але, на жаль, не завжди вони розуміють, чим визначається справжня людська краса. Вважають, що мова йде виключно про зовнішність.

Саме ті, хто вузько розуміє це питання, нерідко починають надміру дбати про свою зовнішність. Бажання крикливо одягатися, «оздоблювати» себе зайвою кількістю прикрас, намір будь-що виділитися серед своїх товаришів і співпрацівників спотворюють дівчину чи юнака. Кому з нас не доводилося зустрічатися з таким явищем, коли молоді люди, що були в десятому класі скромними й симпатичними, починають захоплюватися модами, носять копію волосся на голові, одягають мішанські медальйони у вигляді серця з ключем. І все це з метою здаватися красивішими! Обурює той факт, що таке спотворення зовнішності не зустрічає осуду з боку маси.

Цілком можна погодитися з Михайлом Куцим (м. Ново-Українка), який пише, що слід рішуче засуджувати «надмірне вживання косметичних засобів». Треба тільки послідовно доводити молоді, що це не прикрашає, а, навпаки, псує природну вроду.

Серед юнаків і дівчат немає єдиної думки щодо вживання косметики. Одні (а таких ще небагато) засуджують ці звичаї, більшість — байдуже ставиться до них, а певне число людей стає на позиції мішанського розуміння прекрасного.

БАГАТО читачів у своїх листах до редакції цілком справедливо підкреслюють, що не можна визначати красу людини тільки її зовнішнім виглядом.

«Справа не в крикливому одязі, а у скромності, простоті, ввічливості людини, у

чесному ставленні до праці», — пише Галина Скрипник з Устимівського району.

«Що стосується зовнішності, то, на мій погляд, обличчя, зачіска, костюм — це лише вивіска. Я вважаю, — говорить Валентин Сандул з м. Кіровограда, — що красиві ті люди, які мають силу волі, добре трудяться на благо суспільства, вміють відстояти свою точку зору. Краса людини — це її духовний світ, її ставлення до товаришів, прямота, скромність, простота».

«Тільки праця, тільки зразкова поведінка в суспільстві, а не зовнішній вигляд підносять людину, виділяють її серед інших», — пише Володимир Спінков. — Не привабливість, а ставлення до праці головне».

З цими ширими висловлюваннями не можна не погодитися. Для всіх листів характерним є те, що значення зовнішнього вигляду не заперечується (автори виступають тільки проти зловживань). А на перше місце ставиться внутрішнє — духовна краса.

Що ж все-таки є вирішальним у розв'язанні питання, в чому полягає краса людини?

КОЖНА людина наділена різноманітними сторонами свого внутрішнього життя (яке нерідко називають духовним складом), що визначає характер людини, її вчинки, діяльність, ставлення до людей і т. д. На нашу думку, саме ці внутрішні особливості є основою людської краси.

Для того, щоб глибше зрозуміти значення сказаного, досить навести для прикладу відомі всьому світові герої: Миколу Островського, Олександра Матросова, Зою Космодем'янську, Юрія Смирнова і тисячі інших, які живуть у нашій пам'яті як люди небувалої краси. З пошаною згадують про них у найвіддаленіших кутках земної кулі, з захопленням та гордістю розповідають на десятках різних мов. А як багато молодих людей прагнуть наслідувати їх приклад! Для молоді нашої країни це живий приклад того, чому і в якій мірі слід присвятити своє життя, як треба виховувати характер.

Що ж приваблює в цих героїв нашу молоддь? Безумовно, менш за все риси обличчя, а, насамперед, те, що юні патріоти присвятили своє життя народу, боротьбі за щасливе майбутнє всіх людей.

МЕНІ пригадується такий випадок. Біля парку імені Леніна вели розмову кілька робітників-пенсіонерів. Поряд стояла група юнаків і дівчат. Ось до них підійшов невисокий на зріст юнак у робітничій спеціалі. Його одяг, руки, обличчя свідчили про те, що він лише кілька хвилин тому

залишив своє місце біля верстата.

— Це наш Микола, — промовив один з робітників, кивнувши в його бік. — На двісті процентів щодня план виконує. Все в нього горить у руках. Якоюсь в цех привезли новий верстат. Багато було бажань працювати на ньому, але не всі зуміли освоїти новинку. А Микола годинами простояв біля верстата, вивчав, придбався і все-таки оволодів ним. Золотий робітник! А друзі як поважають його...

Кожному з присутніх юнак здавався дуже красивим, хоч на обличчі чорніли плями, а білявий чуб прикривав засмалюваний картуз.

Можливо, цей епізод і не зберігся б у пам'яті, коли б він не відбувся на фоні іншого контрастного випадку. Пройшло кілька хвилин після цієї розмови, і до парку повільною ходою підійшов інший юнак. На ньому все виглядало бездоганно: білосніжна шовкова сорочка, чисто вибриті і припудрене обличчя, виключно правильні риси обличчя.

Молоді люди зацікавлено поглядали на нього. І саме в цей момент юнака побачив один з робітників. В очах його одразу промайнула непривітана огида.

— А оцей здоровило, — ніби про себе, але на повний голос промовив він, — і досі сидить на шні у матері. Ще не заробив жодної копійки, а дивись, як вицепурився.

Ставлення до краси відразу змінилося.

В даному випадку характерним є те, що перше враження від сприйняття образу може різко змінитися, як тільки детальніше ознаєш деякі риси людини.

ЩО ж ми розуміємо під внутрішньою людською красою? Насамперед, патріотизм, прямоту, чуйність, скромність. Цих рис можна назвати багатом.

Вирішальним є глибоке усвідомлення свого обов'язку, прагнення бути корисним народу, суспільству. Це прагнення кличе людину вперед, веде до героїзму, привчає поважати людей, бути витриманим, культурним.

Прикладом справді красивих людей є наші корифеї науки, культури, мистецтва, прості трудівники, у яких треба вчитися краси душевного складу. Їх не треба шукати лише в історії, літературі чи в кіно, ви їх знайдете поруч себе — в колгоспі, на заводі, в установі і школі, якщо посправжньому зумієте оцінити людину не за її одягом, а за роботою, за ділами, за ставленням до інших людей.

ЗВІЧАЙНО, звідси зовнішній вигляд не має ніякого значення. Як можна назвати людину всебічно красивою, коли вона не чистить костюм, ходить з відірваними гудзиками, не слідкує за своєю зачіскою, надмірно голосно говорить, неввічлива, нечуйна до товаришів, до сторонніх і т. д. Обов'язково треба звертати увагу і на це.

Радянське суспільство зацікавлене в тому, щоб наші люди були не лише високодіяльними, а й у тому, щоб вони мали хороші смаки і красивий вигляд, аміли вести себе в товаристві. Отже, щоб зовнішня краса гармонійно поєднувалася з внутрішньою, потрібно у всіх випадках зберігати почуття міри.

П. РЯБОЙ, член Товариства для поширення політичних і наукових знань, викладач Кіровоградського педінституту.

Постанову Пленуму ЦК ВЛКСМ — в життя

ВЕСЕЛО, ЗМІСТОВНО

Багато творчих колективів побувало протягом літа в нашому селі Розсоховатці. Але один з них — агіткультбригада Палану культури Кіровоградського заводу «Червона зірка» — запам'ятався більше всіх.

Звістка про те, що виступимуть червонозорівці, швидко облетіла всі дворишніцькі ферми, бригади, всі куточки села. Подивитися концерт зібралось чимало хліборобів.

Першими виступили В. Ярецький і А. Берсан. Вони виконали відому «Пісню про рудник», а також інші твори. Великим успіхом у глядачів користувалась Р. Ковальова. Вона майстерно проспівала пісні «Називають мене некрасивою» і «Здравствуй, земля целинная». Сподобались колгоспникам і виступи танцюристів В. Квікер і В. Мороза.

С. ШОСТАК, учитель Розсоховатської середньої школи.

— Міцніше притискуйте струни на ладах, — радить керівник домрового оркестру Семен Григорович Чернушенко Людді Гусак і Тамарі Руденко, що грають на домрах-примах. — Звук буде чистіший і сильніший...
Більше двохсот школярів с. Ново-Архангельська відвідують районний Будинок піонерів. Для кожного тут знаходиться цікаве заняття: працюють танцювальний, літературно-драматичний гуртки, домровий і духових інструментів, кроюта шиття, художньої вишивки.

Великою популярністю у піонерів користується домровий гурток. Фото В. Ковпака.

Відчиніть клуби!

У нашому селі Липняжці, Добровеличківського району, є два клуби (колгоспний і сільський), але в жодному з них не побачите молоді. Та це й не дивно. Справа в тому, що в сільському клубі вдень демонструються кінокартини для дітей, потім до 7 годин вечора він закритий, а з семи — знову кіно.

Не кращі справи і в колгоспному культурно-освітньому закладі. Ціліснічними днями на дверях висить замок. Дуже рідко виступає в селі художня самодіяльність. Ось так і «відпочиваємо».

В. КОСЮГ, М. КУЛИНИЧ, А. НАУМЕНКО.

ЗАНЕДБАНА культурно-масова робота в колгоспі імені Чапаєва, Кіровоградського району. Колишній завідувач клубом А. Грозан, який добре працював, примушений був виїхати з села, бо голова артілі т. Бринза не впорядкував йому оплату. Тепер в колгоспі немає баяніста, керівника художньої самодіяльності.

М. ТОПОР.

ОГЛЯД СТІННОЇ ПРЕСИ

ГАЗЕТА

У ЗАВОДСЬКОМУ сквері — газетна вітрина. Біля неї затримуються майже кожний перехожий, бо стіннівка «Комсомолец» (орган комсомольської організації Олександрійського електромеханічного заводу) завжди приваблює читача. В газеті вміщуються різноманітні за тематикою матеріали, фотознімки, малюнки заводських умільців.

Самодільні карикатуристи не обходять нікого з тих, хто заслуговує потрапити на їх гостре перо. Ліда Шолопова, Таїса Дука, Тамара Ярош не беруть участі в громадському житті колективу. Влучні карикатури не минули їх. Піддаються критиці також і ті, хто погано виконує вправи під час виробничої гімнастики або вряди-годи ходить на неї.

Гостро і дотепно висміяний у стінній електрозварник Олександр Никифоров. Він надміру хлиснув оковитою, а вона його і підвела: звалила з ніг біля прохідної... Доводиться турбувати і деякого з членів редколегії. Валерію Півняку доручили оформляти заголовки. Та він не квапився: візьме додому газету і тримає по кілька днів, кожного разу знаходячи виправдання. Так його і намаювали заводські карикатуристи — сидить і гадає, як би знову обманути товаришів.

Кілька слів про останній, тринадцятий номер стінгазети. У передовій йдеться про трудовий ентузіазм молоді, викликаний рішеннями липневого Пленуму ЦК КПРС. В електроапаратному цеху славно трудяться Володимир Строганов, Віталій Головки, Роман Лоточинський. 190—200 процентів — такий щоден-

Б'Є В ЦІЛЬ

ний показник членів бригади слюсарів-інструментальників Сергія Петренка, Олександра Гажала. В транспортному цеху прикладом для всіх є члени бригади комуністичної праці на чолі з М. Пентирідою.

В окремій замітці розповідається про передову комсомольську - молодіжну бригаду В. Котельникової. Вміщено декілька знімків. З інтересом читається матеріал про раціоналізатора комсомольця В. Я. Каміньського. Група авторів розповідає про відпочинок на Дніпрі.

Газета заводських комсомольців виходить двічі на місяць. В цьому заслуга комітету комсомолу і редколегії стіннівки. Справжніми ентузіастами пішової преси є Наум Ізраїліт та Олександр Сокур. Вони — вмілі організатори, здібні фотолюбителі і художники. Зоя Шерлаєва, Люда Лімонченко і Паша Ключиник сумлінно виконують свої обов'язки членів редколегії. Їх часто можна бачити на цехових чи бригадних зборах, засіданнях комітету комсомолу, коли обговорюються критичні виступи. Дівчата часто внідають разом з учасниками художньої самодіяльності у підшефний колгосп імені Кірова, Новопраського району.

Комсомольці охоче повідомляють через газету про свої успіхи в труді, навчанні, про цінну ініціативу друзів. Особливо часто допи-

сують Валя Адеркас, Тамара Стороженко, Валя Чурсіна, члени колективів комуністичної праці, та Валя Котельникова, Люда Шолтун і інші.

На сторінках стіннівки регулярно виступають старші товариші — комуністи Г. К. Брошніков, І. І. Морозов, В. Ф. Хоревський.

Безумовно, в трудових успіхах заводського колективу — немала заслуга і молодіжної стіннівки.

Г. ТИМОНЮК, редактор стінгазети «Комсомолец».

В. БОНДАР, зав. відділом масової роботи «Молодого комунара».

Тривожний СИГНАЛ

В селі Мала Вільшанка, Вільшанського району, занедбано культурно-масову роботу. За останні чотири місяці в клубі відбулася лише... одна лекція, яку прочитав в липні цього року т. Куцаров. Але й ця лекція не справила на слухачів належного враження, тому що лектор, мабуть, дуже мало готувався до неї.

У клубі (завідуючий т. Бодял) зовсім віддали забуттю роботу гуртків художньої самодіяльності.

В. ЛАНОВСЬКИЙ, юнкор.

МОЛОДОМУ КОМУНАРУ Відповідають

В газеті за 31 липня ц. р. була надрукована кореспонденція «Скнара із Седнівки». В ній йшлося про негідну поведінку в побуті комсомольця А. Мотренка. Секретар Устимівського райкому комсомолу тов. Дема повідомила редакцію, що наведені факти підтвердились. Виступ газети обговорювався на засіданні бюро райкому ВЛКСМ. Тов. Мотренка виключено з членів ВЛКСМ.

надрукована кореспонденція «Підсумки спаргадіади». В ній говорилось про те, що рада Союзу спортивних товариств і організації заводу «Червона зірка» не приділяє належної уваги підготовці велосипедистів.

Заступник голови заводського колективу ДСТ «Авангард» тов. Твердоступ повідомив редакцію, що наведені факти підтвердились. Тепер команда тренується регулярно. Придбані нові велосипеди.

Дивіться правді у вічі, т. Єрмусевич

ОБРАЗИВСЯ секретар Рівнянського райкому ЛКСМУ Віктор Єрмусевич. І дуже образився, прочитавши в «Молодому комунарі» за 2 вересня невеличку замітку Н. Паливоди «На словах, мов на цимбалах». В ній йшлося про занедбаність фізкультурно-масової роботи у колгоспі імені Шевченка.

— Це що ж? — звернувся він до голови ДССТ «Колгоспник» Петра Хомутенка.

— Чистісінька неправда... наклеп, — не замислюючись випалив Петро.

А тут через кілька днів ще й з редакції надійшов лист, в якому прохали повідомити газету про усунення недоліків у спортивній роботі в колгоспі.

— Поганяй, Петре, у село... Розберися...

І ось до редакції «Молодого комунара» надійшов лист-відповідь на замітку Н. Паливоди. В ній чорним по білому було написано, що «спортивна робота в колгоспі імені Шевченка стоїть на належному рівні»: є волейбольні майданчики, м'ячі та сітки. А під текстом введено підпис: «Єрмусевич».

Вийждаємо у цей колгосп. Мальоване село потопав у вишневих садках, а ген із заходу до білостіних будівель підступив ліс. Чудове місце для відпочинку, для розвитку спорту! Зустрічаємо механізатора Анатолія Троценка.

— Ну, як тут у вас зі спортом? — питаємо.

— Ви що, з Марсу прилетіли?... Ніякого спорту у нас немає.

— Чому?

— Ніхто не цікавиться ним.

— А на комсомольських зборах говорили про це?

— Говорили, та яка користь від цього...

В розмову втручається Петро Хомутенко:

— Ти не крути... У волейбол же ви граєте...

— Це буває досить рідко, — зітхає Анатолій, — та й то грають ті, хто випадково зайде на волейбольний майданчик... А щоб була справжня команда — то цього ж у нас немає...

Секретаря комсомольського комітету колгоспу Івана Булаха застали вдома. Сердитим поглядом зміряв він нас з ніг до голови: мовляв, прийшли заважати поратися по господарству...

— Написано неправильно... — категорично заявив І. Булах, коли мова зайшла про замітку в газеті.

Довго довелося переконувати цього комсомольського вожака, доки він таки збагнув, що й справді артільна молодь не має змоги займатися фізкультурою і спортом. А коли ми порадили організувати недільник по будівництву гімнастичного майданчика, Іван Булах застережливо сказав:

— Перекладай — страшна річ... Ще хтось покалічить, а я відповідати буду...

Хороші хлопці і дівчата у цьому колгоспі! Та й колгосп економічно міцний. Голова правління В. О. Булах ніяких коштів не пошкодував би для спорудження стадіону, придбання спортивного інвентаря і форми. Слід тільки підійти до цієї важливої справи з комсомольським воєнкомом.

Адже в артілі є любителі велоспорту, і шахів, і волейбола, і боротьби... А хіба не можна організувати секцію штангістів? Молодий бригадир Леонід Вергун, ще навчаючись у Бобринці, добре засвоїв цю справу. Він би й зміг тренувати любителів штанги.

Але за що ж платитиме колгосп гроші організації, яка ледве живе? Якби П. Хомутенко разом зі своїм активом розгорнув справжню спортивну роботу в селах району, йому б не довелося нагадувати головам колгоспів про членські внески.

Найкращий засіб спортивного вдосконалення, найдієвіша агітація за спорт — це планомірно й добре організовані змагання. Їх слід проводити кожного вихідного дня. Цю елементарну істину саме і забувають спортивні керівники району. І немає ніякої заслуги П. Хомутенка в тому, що в колгоспі «Україна» фізкультурно-масова робота більш пошквалена, ніж у колгоспах імені Жданова, «Родина» та «Ленінський шлях».

У минулому році команда волейболістів з «України» провела 10 зустрічей із спортсменами сусідніх колгоспів. Та про це не знає Петро Хомутенко. Він здебільшого сидить в кабінеті за столом і куняє замість того, щоб побувати на звітно-виборних зборах, організувати широку пропаганду серед молоді. А втім, яку роз'яснювальну роботу здатний вести цей керівник, коли йому навіть не відомо, скільки в районі членів ДССТ «Колгоспник», його не цікавлять першість області з футболу. Нещодав-

Слід тільки придбати цей нехитрий інвентар.

Давно пора впорядкувати волейбольний майданчик, який заріс бур'яном, купити м'ячі. Адже з позиченим у школярів м'ячем багато не награєш.

Добре було б біля кожної тваринницької ферми, біля таборів механізаторів спорудити майданчики, щоб молодь у кожну вільну хвилину змогла пограти у волейбол та у городки.

Спортсмени Рівнянського району навіть не змогли взяти участі в перших іграх сільської молоді. П. Хомутенко мотивує цей провал тим, що він, мовляв, їздив складати екзамен. А де ж були на той час президія ДССТ «Колгоспник», комітет районної ради Союзу спортивних товариств і організації? Куди дивилися комсомольські вожаки району?

Та яка може бути мова про ентузіазм керівництва, коли і П. Хомутенко, і В. Єрмусевич заявляють, що основне завдання районної ради ДССТ «Колгоспник» — збір членських внесків(!).

— Ви знаєте, просто доводиться видирати гроші у правління колгоспів, — скаржаться вони.

Але за що ж платитиме колгосп гроші організації, яка ледве живе? Якби П. Хомутенко разом зі своїм активом розгорнув справжню спортивну роботу в селах району, йому б не довелося нагадувати головам колгоспів про членські внески.

Найкращий засіб спортивного вдосконалення, найдієвіша агітація за спорт — це планомірно й добре організовані змагання. Їх слід проводити кожного вихідного дня. Цю елементарну істину саме і забувають спортивні керівники району. І немає ніякої заслуги П. Хомутенка в тому, що в колгоспі «Україна» фізкультурно-масова робота більш пошквалена, ніж у колгоспах імені Жданова, «Родина» та «Ленінський шлях».

У минулому році команда волейболістів з «України» провела 10 зустрічей із спортсменами сусідніх колгоспів. Та про це не знає Петро Хомутенко. Він здебільшого сидить в кабінеті за столом і куняє замість того, щоб побувати на звітно-виборних зборах, організувати широку пропаганду серед молоді. А втім, яку роз'яснювальну роботу здатний вести цей керівник, коли йому навіть не відомо, скільки в районі членів ДССТ «Колгоспник», його не цікавлять першість області з футболу. Нещодав-

но, наприклад, приїхали у Рівне олександрівські футболісти. Через неорганізованість місцевих спортсменів матч розпочався з запізненням на двадцять хвилин. Зустріч проходила на зарослому бур'яном футбольному полі.

— Це стадіон не районний, — виправдовується П. Хомутенко, — а колгоспу імені Карла Маркса. Я за нього не відповідаю.

— Ні, це районний стадіон, — заперече секретар колгоспної комсомольської організації Петро Сальнік.

А секретарі райкому ЛКСМУ В. Єрмусевич і В. Бродовий дивляться на ці суперечки з олімпійським спокоєм. Їх не турбує те, що в колгоспах району зовсім мало значків ГПО. Вони до цього часу навіть не спробували розробити положення про спартакіаду з технічних видів спорту і розіслати його у колгоспи. Це тривожне становище може закінчитися таким же сумним фіналом, як у свій час і перша спроба організації шкіл громадських інструкторів.

Отже, чи не заздалося ви до редакції спростування, тов. Єрмусевич? Коли б ви не упереджено поставилися до сигналу газети, то, напевне, прийшли б до висновку, що фізкультурно-масова робота не тільки в колгоспі імені Шевченка, а й у всьому районі стоїть на низькому рівні. Пославши П. Хомутенка на перевірку фактів на місце, ви розписалися в своєму безвідповідальному ставленні до спортивної роботи в районі, тоді як комсомол повинен бути засвідчувачем у фізкультурному русі. Ви твердите, що основне завдання — виробництво м'яса і молока... Це правильно. Та не слід же забувати і фізкультуру, яка є складовою частиною комуністичного виховання молоді, запорукою господарських успіхів.

М. КІТРАР,
завідуючий відділом фізкультури і спорту обкому ЛКСМУ.

В. ЮР'ЄВ,
спеціальний кореспондент «Молодого комунара».

КІРОВОГРАД. Юні спартаківці на тренуванні з греблі на байдарках.
Фото Г. Верушкіна.

СТАРТУЮТЬ ЛЕГКОАТЛЕТИ

ДВА дні на стадіоні заводу «Сільгосп е т а л ь» тривали масові спортивні змагання з легкої атлетики на першості Кіровоградського ремісничого училища № 1. Внаслідок напруженої спортивної боротьби переможцями вийшли групи ковалів вільної ковки металу, друге місце зайняли групи слюсарів по ремонту обладнання, на третьому — слюсарі-сантехніки.

Хороших результатів домогся слюсар Георгій Репенков, який подолав стометрову дистанцію за 11,7 секунди та стрибнув у довжину на 6 метрів 10 сантиметрів. Петро Бондаренко вийшов переможцем в забігу на 800 метрів. Він виконав норматив третього спортивного розряду. Норматив комплексу ГПО виконали 120 учнів, юнацький розряд — 31 і третій розряд — 5 молодих спортсменів.

Суддівство змагань було організовано на громадських началах.

В. ЮРЧЕНКО,
секретар комсомольської організації Кіровоградського РУ № 1.

На клітчатих полях

ЗАКІНЧИЛИСЯ змагання з шахів серед робітників Кіровоградського будівельного управління № 1. Звання чемпіона здобув Микола Осіян, який набрав 8,5 очка з 11. Чотири молоді шахісти М. Осіян, В. Омельченко, І. Моїсєєв, В. Богуненко виконали норматив третього спортивного розряду.

Г. ВІДКУП,
фізорг будуправління № 1.

НАЙМОЛОДШИЙ СТУДЕНТ

ПРАВИЛА прийому до вищих учбових закладів не допускають зарахування на перший курс людей старше 35 років. А починаючи з яких років можна стати студентом? Про це в правилах нічого не говориться.

В нинішньому році на фізико-математичний факультет Одеського державного університету імені Мечникова прийнятий чотирнадцятирічний Женя Гутніков, який відмінно склав екзамен.

Женя порушив загальноприйнятій порядок 10 років тому, коли у чотирнадцятирічному віці поступив у перший клас школи. Вже тоді він звертав на себе увагу дивним умінням оперувати цифрами.

Женя закінчив Одеську залізничну школу. Він має три грамоти: в минулому і нинішньому році ці грамоти приєджені йому на міських олімпіадах з фізики і математики.

14-річний хлопчик має спеціальність і слюсаря-інструментальника: в останні два роки навчання він активно навчався в майстернях заводу імені Січневого повстання.

Любов до математики живиться в Гутнікова з пристрасною любов'ю до музики. Одночасно з першим курсом університету він вчиться в сьомому класі музичної школи по класу фортепіано.

Василь Петрович Гутніков, батько Жени, учасник Вітчизняної війни, був сикотиком в ряді морських наукових експедицій, працював на «Оби» і «Михаїле Ломоносове». Зараз він — аспірант Одеського гідрометеорологічного інституту. Мати Жени роки війни теж провела на фронті.

А. АРЕНБЕРГ,
«Літературна газета» за 17 вересня 1960 р.

Василь Петрович Гутніков, батько Жени, учасник Вітчизняної війни, був сикотиком в ряді морських наукових експедицій, працював на «Оби» і «Михаїле Ломоносове». Зараз він — аспірант Одеського гідрометеорологічного інституту. Мати Жени роки війни теж провела на фронті.

А. АРЕНБЕРГ,
«Літературна газета» за 17 вересня 1960 р.

На сесії Генеральної Асамблеї ООН

21 вересня глава радянської делегації на XV сесії Генеральної Асамблеї ООН М. С. Хрущов прибув у будинок ООН для участі в ранковому засіданні.

М. С. Хрущов продовжує залишатися в центрі уваги учасників сесії і численних представників преси, які висвітлюють хід її роботи.

На ранковому засіданні виступили представники країн, які лише напередодні стали членами ООН.

Заклик ВФДМ

Народи всього світу, в тому числі і молодь, зв'язують з сесією Генеральної Асамблеї ООН, яка відкрилася, великі надії на забезпечення миру на землі. Шлях до досягнення цієї благородної мети лежить через загальне і повне роззброєння. Секретаріат Всесвітньої федерації демократичної молоді (ВФДМ), що об'єднує 87 мільйонів юнаків і дівчат майже в 100 країнах світу, опублікував заяву, в якій закликав молодь світу вимагати від Організації Об'єднаних Націй позитивного розв'язання питання про загальне і повне роззброєння. В заяві підкреслюється: Нині сили миру настільки могутні, що ядерну війну можна відвернути; всі народи, а разом з ними

учасників сесії і численних представників преси, які висвітлюють хід її роботи.

На ранковому засіданні виступили представники країн, які лише напередодні стали членами ООН.

Заклик ВФДМ

Народи всього світу, в тому числі і молодь, зв'язують з сесією Генеральної Асамблеї ООН, яка відкрилася, великі надії на забезпечення миру на землі. Шлях до досягнення цієї благородної мети лежить через загальне і повне роззброєння. Секретаріат Всесвітньої федерації демократичної молоді (ВФДМ), що об'єднує 87 мільйонів юнаків і дівчат майже в 100 країнах світу, опублікував заяву, в якій закликав молодь світу вимагати від Організації Об'єднаних Націй позитивного розв'язання питання про загальне і повне роззброєння. В заяві підкреслюється: Нині сили миру настільки могутні, що ядерну війну можна відвернути; всі народи, а разом з ними

Журнал „Україна“ в 1961 році

нашого народу, про славі героїчні діла бригад комуністичної праці.

В наукових статтях прочитаєте, як вчені відкривають таємниці природи, як готується людина до польотів у Космос.

У спеціальному розділі «В сімейному колі» журнал вміщуватиме проблемні матеріали про сім'ю, виховання дітей, медичні та господарські поради. Вміщуватимуться також нові моди одягу.

Поряд з закінченням публікування повісті О. Поліщука «Таємниці супутника», початок якої вміщено в № 17 журналу за 1960 рік, друкуватимуться нові науково-фантастичні твори.

В 1961 році «Україна» опублікує спогади Героя Радянського Союзу командира партизанського з'єднання О. Сабурова.

Не забудьте передплатити журнал «Україна» на 1961 рік!

Корисне видання

Щомісячний ілюстрований популярний журнал «Наука і релігія» систематично публікує цікаві статті про найновіші досягнення природознавства, бесіди і консультації з різних питань атеїстичної пропаганди, вміщує оповідання, нариси і фейлетони, які розвічують

релігійні забобони. На сторінках журналу виступають видатні радянські і зарубіжні письменники, публіцисти.

Журнал читається з інтересом, він є хорошим посібником для тих, хто веде антирелігійну пропаганду і взагалі цікавиться питаннями атеїзму.

ВІД ГАЙВОРОНЦІВ НЕ ВІДСТАНЕМО

ПРАЦІВНИКИ Знам'янської контори «Союздруку» схвально зустріли заклики трудящих Гайворонського району: довести насиченість преси на тисячу чоловік населення не менш як до 500 примірників.

У нас теж є певні успіхи. На кожну тисячу чоловік населення вже припадає по 453 примірники газет і журналів. Та це не межа. Ми прагнемо до того, щоб не відстали від гайворонців.

Ініціаторами розповсюдження періодичних видань, як і раніше, виступили комсомольці та молодь. В диківському колгоспі «Зоря комунізму» кожен комсомолец передплатує обласну молодіжну газету.

Вміло організувала передплату начальник Трєпівського відділення зв'язку Лідія Терешенко.

В колгоспах і на підприємствах створені пункти по передплаті, виділено громадських уповноважених.

Немало допомагають у проведенні передплати молоді листоноші Людмила Завада, Олександра Білкова, Галина Токар та Раїса Гура, бригада яких носить звання комуністичної.

На молодь рівняються всі працівники контори. Можна з впевненістю сказати: від гайворонців ми не відстанемо!

В. НУЖНЕНКО,
начальник контори «Союздруку».